

Biên niên 1975 đối với các Bloggers

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA
Thứ Sáu, 29 Tháng 4 Năm 2011 10:06

Có lẽ một trong những khoảnh khắc lịch sử – đúng hơn là một khoảnh khắc số - mãi đọng nét trong tâm trí nhiều người dân Việt là Biên niên năm 1975.

AFP PHOTO /Phi truyền hình Tân Sơn Nhất tại Sài Gòn hôm 30-4-1975.

Trữ lượng nỗi âu lo

Ngày 30-04-1975 khi Sài Gòn thất thủ về tay CS Hà Nội, khi các chiến xa và xe tăng của quân “Giải Phóng” húc đổ những cánh cửa cổng sắt nặng nề của Dinh Độc Lập, khi người “thua trận” Miền Nam trĩu nặng nỗi âu lo, tấp hốt, oán hốt, khi cơn “bão đầu” ngập tràn Miền Nam T do gây nên cơn xoáy xa niếm đắng.

Nhân còn vài ngày nữa là đến thời điểm lịch sử này, Blog Việt Thúc phôi biên “Bài thơ cho Tháng Tư Đen” của **nhà thơ Ngô Minh Hoàng**, mở đầu như sau:

*Năm tháng theo nhau rùng rợn đi
Tháng Tư đi đến, bên sự u khỉ !
Tháng Tư này nữa là bao nhiêu
Mà vẫn xa quê, vẫn phẫn hỉ ???*

□

Bìa n c 1975 d i m t các Bloggers

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA
Thứ Sáu, 29 Tháng 4 Năm 2011 10:06

*Tóc đã phai xanh, tu i đã ch u
Vì s u t qu c, v n d m chi u
Ph n th ng dân t c trong h n i
Ph n xót quê h ng đ giáo đ u ...*

R i n i “Bu n Tháng T ” c a tác gi **Trúc Xanh** trên blog Dân ch -Nhân quy n cho VN cũng ch t ch a “ni m đau muôn thu ”:

*Tháng T nào n ng tr a hè v t t.
Tháng T nào dài d c m t đêm đen.
Tháng T nào nghe máu a trong tim.
Tháng T nào thành ni m đau muôn thu .*

Tháng Ba gãy súng

ở Sài Gòn ngày 30-04-1975. AFP PHOTO.

Qua bài tựa đề “Tháng Ba gây súng. Tháng Tư tan hàng” đăng trên blog Việt Thức, **tác giả Huy** **Phong**

g không rõ “liều chúng ta còn nhỡ gì không” khi Tháng Ba đã qua và tháng Tư đã đến?

Có còn nhỡ “Nhỡ ng hàng đổ ng trên bãi biển Thuận An và Thủ Đức đã xanh mượt qua mùa mưa gió, rừng núi cao nguyên trên đường 7B đã đâm lóc nãy chớ bao biển”? và “Nhỡ ng ai đã trải qua thời gian tù đầy khốc nghiệt còn nhỡ gì nhỡ ng ngày lễ hội suối băng rừng, thân còm, biển lép.

Nhỡ ng ai đã đến đổ c biển qua nhỡ ng ngày lên đên trên biển, còn nhỡ gì nhỡ ng nỗi hãi hùng, đau đớn tội nhỡ c mà tiếng kêu gào oan khiên không đến đổ c trời xanh”? Và rồi ngày 30 Tháng Tư lễ hội đến, tác giả e rằng “cuộc chiến cũng nhỡ ng chớ t đã bỏ lãng quên”!

Nhỡ ng tác giả vốn tin rằng nhỡ ng hình như “Tháng Ba Gây Súng”, “Tháng Tư tan hàng” trong hân lòng, chớ t chóc đau thỡ ng và tội nhỡ c y khó mà nhỡ t nhỡ trong ký ức của nhỡ ng ngớ ngi thua cuộc. Tác giả Huy Phong nhỡ ng thỡ m c nh đã xảy ra:

“Tháng Ba Gây Súng” làm cho chúng ta có mặt chút gì nhỡ đến Cao Xuân Huy, ngớ ngi lính Thủy Quân Lục Chiến đã vớ t súng trên bãi biển Thuận An, trong đoàn quân lui binh hân lòng, không đổ c y m trỡ phi pháo, trỡ c m t là biển c muôn trùng, sau lưng là giớ c đũi c n k, mà không hỡ có tàu thủy n nào vào ghé biển.

Nhỡ ng ngớ ngi lính dũng c m m i hôm qua đây, phút chớ c đã trỡ thành nhỡ ng m c tiêu cho nhỡ ng du kích biển s và nhỡ ng tên tìn sát viên đớ ch đũi u chỡ nh pháo binh, đũi u mà m t ngớ ngi lính TQLC khác là Tô Văn C p đã đau đớn đớ t tên cho chỡ lui quân, nỡ tuy t lờ này là “pháp trỡ ng cát”, nỡ chi n trỡ ng phỡ i thân bao chi n sĩ c a chúng ta.

Tháng Ba gây súng làm cho chúng ta nhỡ lễ hội đến đổ ng xỡ ng máu kinh hoàng ở Phú Bình và duyên hội trong nhỡ ng ngày bãi cao nguyên, làm tan rã mặt quân đoàn. Mặt cuộc rút quân

Biển cả 1975 đời lính các Bloggers

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA
Thứ Sáu, 29 Tháng 4 Năm 2011 10:06

không kä hoäch, không có cäp chä huy, không có quân bän yäm trä, đem con bä chä, hän loän và chät chäoc khän cùng.

Ngäi lính lâu nay ä väi xóm làng, räng núi, khuya säm ðäm ðäc nhau, ngày nay mät ngäi lính lên xe ra ðä, năm ngäi ðän bäng bä ðät ðäu nhau chäy theo. Näi ðäu cäa ngäi lính hôm nay là không bäo vä ðäc ngäi ðän, vì vän näc, ngay ngäi lính có súng mà phäi vät súng, có ðät mà phäi bä ðät.

Tháng Tä tan hàng, ngäi lính bä trä tay, ngäi lính bä phän bäi, ngäi lính ä ðäi sau cùng ðä cho nhäng chuyän tàu chä ngäi ra ðä, ðä cho nhäng chuyän phi cä räi phi ðäo ðä vä mät chân träi hy väng tä do, bä ðäi quä häng tù ðäy. Bao nhiêu thäm cänh ðä xäy ra cho miän Nam sau ngày “tan hàng” hay “mät näc”, danh tä sä ðäng tùy theo sä suy nghĩ, näi mät mát và tâm träng cäa mäi ngäi.”

Khúc ruät ngàn ðäm

ä Thụyän nhân Viät Nam väa ðän ðäc Malaysia vào nhäng năm cuäi thäp niên 70. AFP PHOTO.

Qua bài “Hoài niệm 30-4: Tìm mãi yêu thương” được công bố trên nhiều trang mạng nhät ký, thåy **Nguyễn Thế Ngọc Long** và **Hà Đông** “nghĩ rằng đã là người Việt Nam, dù là người chiän thång hay là kẻ chiän bäi, dù ở đâu trên mặt đất này thì ai ai vào ngày tháng đó cũng thä phäo và không ít thì nhiều đều có chung cảm hứng yêu thương nhau như vậy.

Nhäng nhäng gì đã diễn ra sau một lịch sử đó là không hoàn toàn như vậy...”. Thåy Nguyễn Thế Ngọc Long cho biết:

“Thä hä chúng tôi...sinh ra và lớn lên cùng với sự ra đời của nhà nước “Việt Nam Dân chủ Cộng hòa – Đảng Lao Động Hồ Chí Minh”.

Tuäi ở thä chúng tôi trôi đi cùng với những cuộc sống mà một thái nhân tình rất xa lạ với những phẩm chất truyền thống của một dân tộc bản chất là hiền hòa.

Kể từ đầu đời của thä hä chúng tôi chưa thấy nhà và những gì đã diễn ra sau những phát triển quái gä của chế độ “Đấu tranh giai cấp”, với con đường chuyên chính vô sản, với bạo lực cách mạng mà những người công nhân đã du nhập vào đất nước chúng tôi. Vẫn còn nguyên đó những câu hỏi đầy ám ảnh:

Täi sao là phải “Đào tän gäc, träc tän rä” đäm Trí – Phú – Đäa – Hào... rồi bây giờ là gì đó mới chính là nguyên khí của đất nước!

Täi sao là phải có một cuộc ra là đánh sụp công thương nghiệp tư bản tư doanh từ 2 lần (Miän Bắc sau năm 1954 – Miän Nam sau 30/4/1975). Sau 1986 đến nay là phải làm gì gì nhät để được.

Täi sao sau ngày 30/4/1975, ngày con Lạc ở miền Bắc chiän thång cháu Hồ ở miền Nam, người chiän thång không thäc lòng hòa hợp, hòa giải mà lại tỏ ra những thù hận không đáng có trong lòng những kẻ bại trận.

Những ngày tháng tù đày, côi tẻo và phân biệt đối xử với quân nhân, viên chức chính quy cũ và với con gia đình họ đến nay vẫn là những kí ức đày hải hùng. Vì những hải hùng này mà ngày đó hàng triệu người con đất Việt phải liêu thân bỏ xác ra đi...”

Thưa quý vị, có lẽ 1 trong những vấn đề gây nhức nhối tranh cãi nhất sau ngày 30 Tháng Tư năm 1975 là lời kêu gọi của giới công nhân VN dành cho “khúc ruột ngàn dặm” hãy cùng xoá bỏ hận thù, hòa hợp hòa giải dân tộc.

Trước khi lâm nạn, **Blogger Phan Kiên Quốc – tức GS Phạm Minh Hoàng** – có nhận xét về những bài kêu gọi sự hòa hợp, xoá bỏ hận thù qua bài viết của ông tựa đề “Xoá bỏ hận thù: Tại sao không?”. Blogger Phan Kiên Quốc nhận xét:

“Ngay trong lúc đi tìm sự hòa hợp, chúng ta vẫn chỉ đi tìm tìm phía “kẻ thù”, nên khó mà tìm ra sự đồng thuận.
Blogger Phan Kiên Quốc

“Chỉ đề này đã khiến lòng người đứng lên báo, đã có nhiều cuộc hội thảo, đã có nhiều phát biểu những hình như nó vẫn còn nguyên vẹn, nhưng không báo chí và truyền thông chúng có hàng loạt bài “bức xúc” như vậy.

Những sau khi đọc những bài viết này thì những trăn trở trong tôi chúng những không bớt mà còn nổi sóng hơn. Cái thực mấu chốt tiên là các bài viết hầu như đều bắt đầu bằng điệp ngữ “Không có kẻ thù ngông cuồng thua những công dân tộc Việt Nam thù”, những tựa đề các bài viết đều xuất phát từ “kẻ thù”, hầu như không hề thấy cũng thấy ông Nguyễn Cao Kỳ, Tổng Ng Nguyễn Hữu Cốc, những những nhân vật này từ lâu cũng chúng còn ở phía “kẻ thua”.

Đều đó có nghĩa rằng ngay trong lúc đi tìm sự hòa hợp, chúng ta vẫn chỉ đi tìm tìm phía “kẻ thù”, nên khó mà tìm ra sự đồng thuận.”

Qua bài tựa đề “36 năm đất nước chúng ta, một tên danh bị đánh tráo, nổi buồn riêng và

Biến cố 1975 đối với các Bloggers

Tác Giả: Thanh Quang, phóng viên RFA
Thứ Sáu, 29 Tháng 4 Năm 2011 10:06

chung”, **blogger Lê Diên Đốc** lưu ý rằng:

“Đôi bàn tay cai trị của Đệ nhất Cộng sản Việt Nam, rõ ràng các khái niệm đã được đánh tráo trờn và nhanh chóng”, từ “phần đờng” thành “khúc ruột ngàn dặm”, rồi “phù phép biến hoá từ danh” cho tới hãy “quên quá khứ, hướng tới tương lai”.

Blogger Lê Diên Đốc nhận thấy:

“Giờ đây, các công đờng đờo nhờng ngườ i “trờn ngoài” mỗi năm gửi về nước nhiều triệu đôla, mang tiền về nước đờu tới, Nhà nước ra Nghỏ quyỏt 36 giờ hỏ là bộ phận không thể tách rời khỏi công đờng dân tộc, là “khúc ruột ngàn dặm”, có thể xẻnh xang “áo gỏm về làng”:

*Ngày đi, Đệ nhất gửi Việt gian
Ngày về thì Đệ nhất chuyển sang Việt kiều
Chả đi: phần đờng trăm triệu
Đi rồi thành khúc ruột yêu ngàn trùng!”*

Thanh Quang cảm ơn quý vị và theo dõi Mục Đích Blog hôm nay, và mong gặp lại tất cả quý vị cũng vào tuần tới.